

Kampsport med socialt ansvar

Kampsporten **Dai Hi Haku**, der især er velegnet til at hjælpe mennesker væk fra kanten af livet, er opfundet af Kurt Ørum. Nu kommer den til Århus - i light-udgave for alle

Tekst og foto: Flemming Krogh
flkr@stiften.dk

Han hedder egentlig Kurt, men de fleste af hans fæller i Dai Ki Haku kalder ham for Shihan, stormesteren.

Siden han som 14-årig begyndte på judo, har han dyrket et utal af forskellige former for kampsport.

»Jeg blev hurtigt bidt af judo. Egentlig ville jeg gerne have startet noget før, men det måtte jeg ikke for min far,« siger Kurt Ørum, der senere gik over til karate.

Men det gik op for Kurt Ørum at selve måden at tænke på i karate var for fastlåst. Traditionelt.

»Der manglede noget. Det var for lidt rebelsk,« mener Kurt Ørum.

I Dai Hi Haku, som Kurt Ørum senere selv har udviklet, tænker man mere holistisk. Det handler ikke bare om selve sporten og selve udførelsen af de enkelte teknikker. Man opøver disciplin men også medmenneskelighed.

»Vores sport er ikke en konkurrence-sport. Det er en livsstil,« siger Kurt Ørum.

Han har i flere år arbejdet med socialt udsatte unge - og har brugt Dai Hi Haku-principperne i arbejdet med de unge.

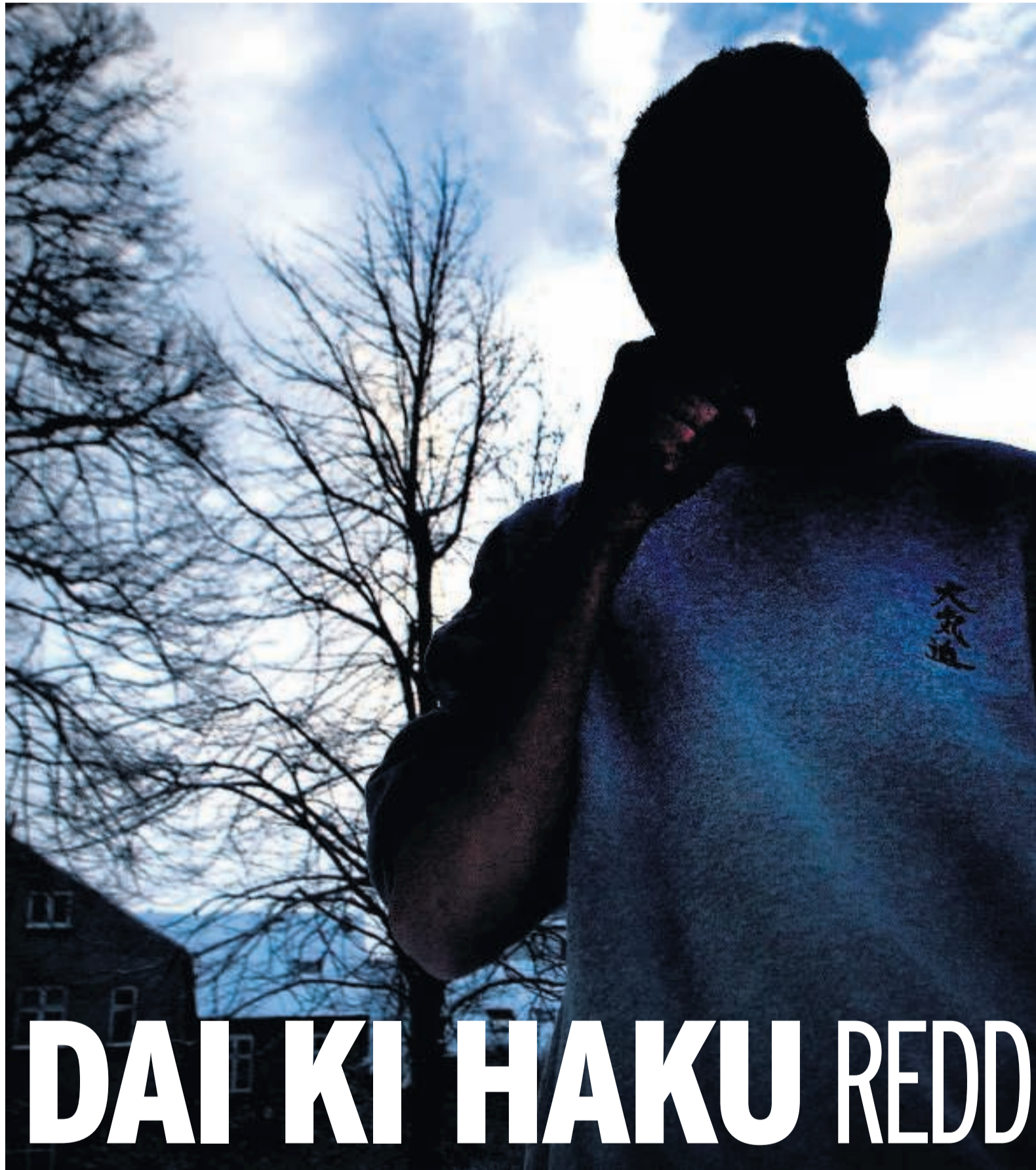
Udover selve den fysiske træning bruger Kurt Ørum og de andre trænere meget tid på at coache deres elever. Kost og levevis er nogle af de emner, de sætter fokus på.

Et andet grundprincip i Dai Hi Haku handler om at træne eleverne i at få et psykologisk beredskab, så de kan forudse tilspidsede situationer.

Sidste år åbnede han en afdeling i Viborg, og nu åbner han én i Århus. Men den nye afdeling er ikke kun henvendt til socialt udsatte unge. Det er meningen, at alle skal kunne komme.

»Det er måske en light-udgave af Dai Hi Haku, hvor man også kan komme, selvom man er vel fungerende. Men vi forventer alligevel, at man giver noget til stedet, når man møder op. Det skal ikke bare være et motionsrum, hvor man stempler ind og ud,« fortæller Kurt Ørum.

Der er åbent hus med opvisning i dag i de nye lokaler på Silkeborgvej 41.

DAI KI HAKU REDD

Thomas fra Århus var **kriminell og på stoffer**, men mødet med kampsporten Dai Ki Haku, ændrede hans liv

Af Flemming Krogh
flkr@stiften.dk

For et halvt år siden var Thomas, 29 år, med til at begrave sin bedste ven. Han døde af en overdosis.

»Det kunne have været mig. Jeg har gjort mange af de samme ting, som han har gjort,« fortæller Thomas.

Thomas' liv har været noget rod. 13 forskellige skoler har han gået på, siden hans forældre blev skilt, da han var ti år gammel.

Efter skilsmissemis boede han først sammen med sin mor i Nordjylland.

»Det gik ikke ret godt. Min mor var aldrig hjemme, så jeg måtte klare mig selv, og det kunne jeg altså ikke som ti-årig,« fortæller Thomas, der er en spinkel men veltrænnet fyr.

Han kom i familiepleje. Det fungerede nogenlunde, men da hans plejemor blev gravid, måtte han finde et andet sted at bo. Efter et ophold på en Tvind-skole i et års tid flyttede han hjem til sin far. Uden succes.

»Det var totalt håbløst. Vi skændtes og kom op og slås hele tiden. Han var sindssyg og dybt alkoholiseret,« siger Thomas om faren, som ikke lever mere.

Næste stop var en kostskole i Toftlund i Sønderjylland. Men her blev han smidt ud efter at have taget stoffer og stjålet biler sammen med nogle kammerater. Efter at have boet på en madras hos venner i en periode,

kom han tilbage til faren. Men slagsmålene opstod hurtig igen.

»Vi endte på skadestuen hele tiden. Det var ikke godt,« siger Thomas.

Arbejdede på bordel

Som 17-årig fik han kontakt til et bordel og fik lov til at bo der. Om dagen passede han telefonen, lavede kaffe og sørgede for rene håndklæder til de prostituerede. Det var en god periode for Thomas.

»De var meget søde. Pigerne. Det lyder måske lidt vildt og langt ude, men det virkede ikke unormalt,« siger Thomas og tilføjer med et underspillet smil, at han aldrig selv har været sammen med en prostitueret.

Næste stop: Ungdomshøjskolen i Egå. Men kun i nogle få måneder.

»Det var helt vildt. Stesolider og stoffer og ballade hele tiden. Vi tømte pulverslukkerne

EDE MIT LIV

ud over hele skolen. Det var ikke populært. I dag kan jeg ikke engang komme på besøg på skolen,« siger Thomas.

Speed, coke, piller. Misbruget steg, og det gjorde antallet af indbrud også. Der skulle mange penge til at finansiere stofferne.

Efter at have været i fængsel flere gange for vold og tyveri endte Thomas på en døgninstitution udenfor Viborg. En af pædagogerne fortalte Thomas om Dai Ki Haku, en kampsport han dyrkede. En dag tog pædagogen Thomas med til træning på »gården«, som Thomas kalder stedet ved Viborg, hvor Dai Ki Haku-skolen holder til.

»Jeg var fuldstændig overvældet. Solen var på vej ned, og himlen var vidunderlig. I den smukke have boksede en flok mennesker løs på nogle sandsække, som hang i træerne. Her skulle jeg være. Det kunne jeg mærke. Instruktørerne udstrålede en styr-

ke, som jeg gerne ville have. Deres statur og deres stærke blik. Det var fascinerende,« fortæller Thomas.

Han begyndte at træne. I starten et par gange om ugen men efterhånden oftere. Thomas blev en del af et sammenhold.

»Jeg følte, jeg blev en del af noget større. Snakken og ånden på stedet talte til mig. Det var lidt som en mafia, men på en positiv måde,« siger Thomas.

Fandt indre styrke

Thomas havde ikke tidligere prøvet kræfter med organiseret kampsport som judo og karate. Men nu knoklede han løs med teknikkerne i Dai Ki Haku, som er en teknik, der henter elementer fra forskellige kampsportsgrene.

»Her var fokus på mennesket som helhed. Prøverne skal vise, om man er mentalt

sej, man skal ikke bare vise teknikkerne,« siger Thomas, der også personligt udviklede sig ved at have lange samtaler med instruktørerne.

Thomas kom i jobtræning på kampskolen - som pædagogmedhjælper. Her arbejdede han med de drenge, som havde det svært, men som fik noget ud af at være på Dai Ki Hai-skolen. Thomas fik det selv bedre, og efter to år på skolen flyttede han til Århus.

Styrken, både den fysiske, men måske især den indre, havde givet ham mod til at bo for sig selv. Han har i dag et job som pædagogmedhjælper. Og efter sommerferien satser han på at komme ind på pædagogstudiet.

Thomas ønsker at være anonym af hensyn til sit nuværende arbejde. Men hans fulde navn er redaktionen bekendt.

Efter at have levet hele sit ungdomsliv på kant med loven, fik 29-årige Thomas styr på tilværelsen efter mødet med Dai Ki Haku. Nu hjælper han selv unge mennesker med problemer.

! OM DAI KI HAKU

■ Shihan Kurt Ørum udviklede i 1983 Dai Ki Haku som en dansk kampsport-teknik.

■ Dai Ki Haku er en realistisk kampsport, der er målrettet selvforsvar på gadeplan. Træningen tager udgangspunkt i overfalds-situationer, hvor man lærer at neutralisere angriberen.

■ Kampsporten, der bygger på en række gammelkendte teknikker, handler om at skabe ligevægt mellem de strategiske, de mentale og de fysiske aspekter af nærkamp.

■ Der stilles ikke forudgående krav til deltagerens fysiske formåen. Derfor henvender kampsporten sig også til folk, som ikke har erfaring med andre kampteknikker.

■ 8. februar åbner centeret i Århus. Det har adresse på Silkeborgvej 41, 1. th i gården.

Vind et medlemsskab

Af Jan Schouby
jans@stiften.dk

Interessen for den nye kampsport Dai Ki Haku har været meget stor, siden grundlæggeren Kurt Ørum åbnede en afdeling i Viborg. Og derfor vil århusianerne nu også få lejlighed til at prøve kræfter med sporten.

I den forbindelse sætter Kurt Ørum og Stiftstidende i fællesskab tre gange et halvt års medlemskab på højkant i en lille konkurrence.

Det eneste du skal gøre for at deltage i konkurrencen er at svare på spørgsmålet:

»Hvad hedder grundlæggeren af Dai Ki Haku?«

Svaret mailles til jans@stiften.dk inden 13. februar, og så trækker vi lod blandt alle de rigtige besvarelser:

Vinderne får direkte besked.

 NETTET
www.daikihaku.dk

Læs mere på Dai Ki Haku Martial Arts hjemmeside